

Benedicite parens dulcissime, non aduocem, non inquitum?
 acerbum nimit luctuosum ualde, triste comprimit et anas,
 unum est, in oculis parentum dilectum trucidari filium et
 extingui uel ut rectius dicam in dilecto filio parentum
 oculos extingui, gratum tamen imprimis incundum specta-
 culum est, in oculis parentum dilectum triumphare filium,
 quid faciam igitur? aduoco, sed in morte ut fortem
 Christi athleteam intuemini atq; admiramini, in triumpho
 tanquam filio uestro amantissimo congratulamini, uobis
 quemadmodum parentes delect yloriamini, nunc igitur nunc o-
 culos animusq; aduertite beneuoli flui: nos athletea clau-
 dit, nos uestros aperite, num minis tenebit Eusebius, num
 mortem exhorrescit? quid, mortem? mortem ille intellexerat
 mori namq; nos illi quotidianus fuit, uerbo, qui benedicti
 flui: crederet tam fortem in periculis alexandrum, tam
 constantem in aduersis hectorum galli pultum ac filium
 epe? non enim nos, inquitbat Eusebius, uestra me terribent
 mina, quid furitis? expectate modo Numinis iram, ex-
 pectate uindictam, non multum aberit, quid agitis oro,
 obsecro respicite atq; respicite, mortem mihi intextabit,
 non meam o fratres non meam, sed anima uestra morte
 quia terribilis quia sempiterna est hanc expausus, iniuria
 nolite inferre paratis, feram non modo patienter sed constans
 et etiam perferam, Dei uero ter Opt: Max Patris ac